

[Hølge Madsen.]

cent blev over det normale. Kravet om denne regulering med øgede statstilskud understøttes med henvisning til landbrugets vanskeligheder, som retsforbundet også fuldt ud erkender, og vi er derfor enige med den højtærede indenrigsminister, når han begrænser ordningen til kun at omfatte landbrugsejendomme. Vi er opmærksom på, at disse lovbestemte statstilskud vil kunne medvirke til en stigning i landejendommenes priser. Nu er det vel muligt, at tilskuddenes konjunkturbestemte karakter vil hindre, at denne fordel vil kunne kapitaliseres til skade for den unge slægt, der skal købe; men at tilskuddene i hvert fald kan være medvirkende til at forhindre et fald, kan vist ikke benægtes.

Vi er tilfreds med, at grundskyldens konjunkturbundne karakter understreges i lovforslaget, og vi venter, at dette må medvirke til at skabe en goodwill for selve grundskyldstanken i videre kredse af landbefolkningen, end det hidtil er lykkedes os at få i tale om grundskylden. Disse afgifter vil for alle landbrugsejendomme komme ind under de vilkår med årlige fastsættelser, som allerede nu gælder for de 10 000 jordrentebur i Danmark. Selv om således konjunkturbestemmelserne for disse afgifter svarer til, hvad der vil gælde for fuld grundskyld, skal det understreges, at medens grundskyld er betaling for arbejdsmulighederne og stiger og falder med arbejdets vilkår, så er den amtskommunale grundskyld behovbestemt og derfor for så vidt et misvisende navn på disse afgifter.

Der er også i dag nævnt landboernes utilfredshed med dette forhold med den amtskommunale grundskyld. Jeg finder, det er dette forhold, at amtsgrundskylden udskrives efter behov, som er med til at fremhæve ulighederne mellem land og by, og det er for mig at se uligheden, der føles som en uret. Den har været der gennem en årrække, men den føles naturligvis særlig i vanskelige tider som dem, landbruget nu har.

Jeg skal da til slut fremsætte nogle betragtninger over, hvad vi fra retsforbundets side ønsker af fortsatte reformer på dette område. Vi ønsker at understrege, at dette forslag må være et led i en række reformer. Om vore forslag så kan indarbejdes i nær-

værende lovforslag under udvalgsarbejdet, eller de måske snarere skal udformes som særlige lovforslag, er ikke afgørende. Det afgørende er at slå fast, at de hører med i planerne.

Jeg vil nævne grundskyldpromillerne i byerne. Der bør gives bykommunerne adgang til at forhøje deres grundskyldpromille ud over den nuværende grænse på 12. Bindingen mellem grundskyld og bygningskyld er jo allerede løst ved bygningskatternes fiksering i byerne, og denne binding har gennem årene i høj grad bremset byernes interesse for at forhøje grundskylden. Et sådant forslag vil kunne medvirke til den udligning af grundskyldpromillerne i by og på land, som jeg tror ville hjælpe med til at fjerne den følelse af ulighed, som man nærer i landkommunerne. Denne sidestilling for byernes vedkommende bør efter vor mening videre udformes ved, at man også i byerne får adgang til at afhænde offentlig jord på grundskyldsvilkår, sådan som det nu kan ske på landet. Jeg finder det temmelig givet, at den by, den kommune, som på denne måde vil komme ungdommen i møde og sige til den: her kan I få jord til jeres virksomheder uden udbetaling, den kommune vil få gode vilkår i konkurrencen om nye industrier o. s. v. med nabobyerne.

Grundskyldpromillerne i sognekommunerne bør også kunne bestemmes af kommunen selv, således at amtsrådernes magt til at bremse en kommune, som ønsker en høj grundskyldpromille, bliver brudt.

Bygningsskatterne er som sagt fikseret i byerne, og jeg vil gerne takke den højtærede indenrigsminister for forslaget om, at bygningsskatterne i amtskommunerne bindes til de nuværende promiller som et første skridt, som ministeren siger. Jeg mener, at det næste skridt må være, at bygningsskatterne også fikseres i sognekommunerne, og at vi både i sognekommuner og amtskommuner når frem til en fiksering, ikke blot af promillerne, men også af det kronebeløb, som de udskrives med.

Endelig ønsker vi i loven indsat en revisionsbestemmelse i den hensigt snarest at nå frem til det, som vi ikke måtte kunne nå ved det foreliggende lovforslags gennemførelse; men disse tilskudsordningers størrelse — som næste punkt på dagsordenen har vi jo sygehusene — hvor staten efter